

XLIX.

Forslag til Lov

om

Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

(Fræsæt i Folketinget den 21. November 1923 af Indenrigsminister *Kragh*).

Første Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Rammes en i Medfør af denne Lov forsikret Person af et Ulykkestilfælde, der midlertidigt eller vedvarende forringer hans Erhvervsevne, er han paa den Maade og i det Omfang, som nedenfor bestemmes, forsikret mod Ulykkestilfældets Følger. Forvolder Ulykkestilfældet Døden, er hans efterladte paa samme Maade forsikrede mod det lidte Tab af Forsørg.

Lige med Ulykkestilfælde regnes skadelige Paavirkninger af højst nogle faa Dages Varighed, der skyldes Arbejdet eller de Forhold, hvorunder det foregaar, og som medfører Forringelse af Erhvervsevnen eller Død.

§ 2.

Stat og Kommune yder deres Tjenestemænd og Arbejdere samt Personer, der udøver borgerlige eller kommunale Ombud, Erstatning efter denne Lovs Regler. For de af Staten og Kommunerne beskæftigede Personers Vedkommende vil Reglerne — for Kommunernes Vedkommende efter Indstilling fra Kommunalbestyrelserne — dog under Hensyn til deres særlige Forhold kunne lempes ved kongelig Anordning; det samme skal være Tilfældet for Personer, der lønnes af Statens aarlige Ydelser til Kongen; Erklæring fra Arbejderforsikrings-Raadet skal i saa Fald forud indhentes.

Reglerne for andre Arbejdsgiveres Forsikringsansvar samt om Adgang til at tegne frivillig Forsikring indeholdes i 6te, 7de, 8de og 9de Kapitel.

§ 3.

Forsikringen omfatter Ulykkestilfælde, der opstaar ved den forsikredes i denne Lov omhandlede Beskæftigelse eller ved de Forhold, hvorunder den foregaar, og kan, hvor særlige Omstændigheder efter Arbejderforsikrings-Raadets Skøn taler derfor, ogsaa omfatte Ulykkestilfælde, som indtræder under den forsikredes Færden paa Vej til eller fra Arbejdsstedet, idet dog Forudsætningen herfor altid maa være, at den tilskadekomnes Færden er direkte foranlediget af og staar i umiddelbar Forbindelse med hans Beskæftigelse. Endvidere